

[Aksel Larsen.]

dertil, at Indlemmelse af politiske Grunde meget vel kan gennemføres.

Det er en Selvfølge, hvad de stillede Ændringsforslag angaar, at vi er Modstandere af de to Ændringsforslag, stillet af Mindretallene, som tager Sigte paa yderligere at sabotere denne Sag, men det er lige saa givet, at vi finder det paa Tide, at der bliver fremført nogle praktiske og principielle Synspunkter angaaende selve Problemet Storkøbenhavn. Det har overrasket mig en Del i Betænkningen at finde den paagældende Sætning om, at Regeringspartierne's Repræsentanter i Udvalget skulde have erklæret, at med denne Lovgivnings Gennemførelse vilde Indlemmelsesplanerne være skrinlagt. Nu bliver det fra socialdemokratisk Side bestridt, at en saadan Udtalelse er fremkommet, men jeg har ikke faaet nogen egentlig Forklaring paa, hvorledes da noget saadant kan komme til at staa i Betænkningen.

Imidlertid, Flertallets Ændringsforslag gaar ud paa, at denne Lovgivning tidligst skal optages til Revision om 8 Aar, i 1944—45. Det er der unægtelig meget lang Tid til, det tyder ikke paa, at man fra den Side har nogen Plan om, at der skal gøres Alvor af Indlemmelsen af Københavns Nabokommuner, og da der altsaa i hvert Tilfælde synes at være noget om det — selv om der muligvis ikke er afgivet noget kategorisk Løfte om Skrinlæggelse —, saa vil jeg benytte Lejligheden til paa mit Partis Vegne at sige, at vi synes, man skulde standse Behandlingen af dette Lovforslag og tage fat paa det, der praktisk er mere nødvendigt: Organisering af Kommunen Storkøbenhavn. Naturligvis er det rigtigt alt det, der er fremført fra alle Sider om den økonomiske Uretfærdighed og Ulighed, der bestaar imellem de forskellige københavnske Kommuner men det er jo ogsaa rigtigt, at disse Forhold bringes ikke tilfredsstillende ud af Verden ved Hjælp af Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte, baade fordi der er andre Kommuner, der burde tages med i Betragtning, og fordi der er en Masse Forhold, som overhovedet ikke kan klares ved Hjælp af Udligning, men kun ved en Sammenlægning af Kommunerne.

Jeg tror, man i den Henseende skulde lade den megen Tale om Indlemmelse eller Ikke-Indlemmelse ligge. Det drejer sig ikke om, hvorvidt forskellige Kommuner skal indlemmes i København. Det drejer sig om, hvorvidt de forskellige Kommuner,

der tilsammen udgør Danmarks Hovedstad, bør samles i een Kommune. Det er en Selvfølge, at hvis en saadan Ordning skulde gennemføres, kunde det ikke ske blot ved, at man lod Kommunerne opløse af den største af dem, nemlig København, men ved at man samtidig traf Bestemmelser om, hvorledes denne Kommune skulde styres, dens Administration ordnes o. s. v.

Det er forstaaeligt, at Flertallet f. Eks. paa Frederiksberg og i Gentofte længst muligt har modsat sig Udligning og absolut vil modsætte sig Indlemmelse. Det beklagelige er, at ogsaa Socialdemokrater og Radikale i disse to Kommuner synes at være Modstandere af det, man kalder Indlemmelse, men som jeg altsaa vil foretrække at kalde Sammenslutningen med København. Hvis man ikke skal tillægge den Slags Meninger en særlig lav Betydning, maa man sige, de kan være begrundet i paaviselige Mangler og Fejl i den Maade, hvorpaa København bliver styret og administreret. Der vil imidlertid være en Lejlighed til at afhjælpe disse Mangler og Fejl, hvis Rigsdagen nu var sig sit Ansvar bevidst og tog Opgaven op: at skabe en velorganiseret storkøbenhavnsk Kommune.

Ud fra disse Synspunkter skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler, at økonomiske, skattemæssige, byplanmæssige og administrative Forhold gør en Sammenslutning af København og dens Nabokommuner i een Hovedstadskommune ønskelig og nødvendig, henstiller det til Regeringen at udnytte det nyvundne Flertal i Landstinget og snarest at udarbejde og i Rigsdagen forelægge Lovforslag om de fornødne Indlemmelser, hvorved der samtidig tages Sigte paa en tilsvarende og forsvarlig Ordning af Hovedstadskommunens Styre og Administration.

Tinget gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler, at økonomiske, skattemæssige, byplanmæssige og administrative Forhold gør en Sammenslutning af København og dens Nabokommuner i een Hovedstadskommune ønskelig og nødvendig, henstiller det til Regeringen at udnytte det nyvundne Flertal i Landstinget og snarest at udarbejde og i Rigsdagen forelægge Lovforslag om de fornødne Indlemmelser, hvorved der sam-